Duanın Gücü

Dua gerçekten bir şeyi değiştirebilir mi?

Hans-Jörg Ronsdorf'un vaazı

Duaya anlamını Tanrı'nın kendisi vermiştir; O, kendini çocuklarının duasına bağlamıştır ve böylece olayların gidişatı değişebilir. Örnekler: Hezekiel 22:29-31; Mezmur 106:23; Çıkış 32:10-14. Hezekiel'in zamanında aracılık duası eden kimse yoktu. Duanın eksikliği olumsuz sonuçlar doğurur. Dua, yargıyı durdurabilirdi. Musa dua etti ve yargı önlendi.

İsa ve dua: Yeryüzünde Tanrı'nın isteği gerçekleşmiyor. En azından her yerde değil. Bu yüzden O'nun isteğinin gökte olduğu gibi yeryüzünde de olması için dua etmeliyiz. Dua, Tanrı'nın isteğinin gerçekleşmesine yardım eder – bunun için dua etmediğimiz duruma göre daha fazla.

John Wesley biraz abartarak şöyle demiştir: "Tanrı, dualarımıza yanıt vermekten başka hiçbir şey yapmaz." Tanrı, halkının dualarına olağanüstü biçimlerde yanıt verir; örneğin Kızıldeniz'de Musa'ya ya da Hizkiya'nın ömrünü uzatarak. Doğru kişinin duası çok etkilidir! (Yakup 5:16)

Tanrı ile insan arasındaki iletişimin gerekliliği: Tanrı bizimle kişisel bir ilişki içinde olmak ister. Bu ancak iletişimle mümkündür – tıpkı insanlar arasında da iletişim olmadan beraberlik olmadığı gibi. Tanrı dünyayı öyle yaratmıştır ki, olup bitenlerin birçoğu O'nunla iletişimimizle ilgilidir.

Dua ve ahlaki sorumluluk taşıyan karar yetkisi: Tanrı dünyayı öyle yaratmıştır ki, yalnızca O bizi etkilemez, biz de O'nu etkileriz. Tanrı, isteğinin yeryüzünde gerçekleşmesini ister. O, temsilciler aracılığıyla etki eder: O'nun suretinde yaratılan insanlar yeryüzünü yönetmelidir. ***Dua ruhsal, görünmeyen ve geçici bir yönetme biçimidir – burada, yeryüzünde olması gereken şeyler için dua ederiz. Duada O'nunla aynı fikirde olduğumuzda, O'nunla birlikte yönetmiş oluruz.***

Duanın aciliyeti: Tanrı duayı ciddiye alır; kendini, seçme özgürlüğüne ve dünyanın istikrarına bağladığı gibi duaya da bağlar. Gerçekten de pek çok şey Tanrı'nın halkının dua edip etmemesine bağlıdır – bazı şeyler ancak halkı dua ederse gerçekleşir. Duayı, Tanrı'nın belirli bir durumda neyi yapıp neyi yapamayacağını belirleyen kesin bir değişken yapan, Tanrı'nın kendisidir.

Aciliyet ve sınırlılık: Buradan, sanki her şey bizim duamıza bağlıymış gibi yanlış bir sonuç çıkarılabilir. Sorumluluğumuzu ve görevimizi nasıl yerine getirdiğimiz konusunda bir dengeye ihtiyaç vardır. Gündelik yaşamda da durum aynıdır. Bir milyon şey için dua edebiliriz, ama zamanımız sınırlıdır. Bu yüzden duamızı neye yoğunlaştırmamız gerektiği için dua etmek bile iyidir. ***Her şeyin duamıza bağlı olduğu varsayımı ile hiçbir şeyin ona bağlı olmadığı varsayımı arasında bir dengeye ihtiyacımız var.***

Neden yanıtsız kalan dualar var? Biz dua ederiz ve Tanrı, kozmik bir savaşın altında acı çeken, akıl almaz derecede karmaşık bir yaratılışın içinde yanıt verir. ***Dua orada bir fark yaratır.*** Ama dünyayı belirleyen tek şey dua değildir. Geri alınamaz biçimde özgür iradeye

sahip olan pek çok melek ve insan da, istikrarlı bir dünyayı güvence altına alan doğa yasaları da buna dahildir. Tanrı buna saygı gösterir; bunu O böyle istedi. Ama duamız adlı değişkenin bu diğer değişkenlerle nasıl bir ilişki içinde olduğunu, yani Tanrı'nın dualarımız üzerine bunlarla nasıl ilgilendiğini hiç bilmiyoruz. Dualarımız yanıtlanacaktır, ama çoğu zaman bizim düşündüğümüz gibi değil.

Duanın etkinliğini etkileyen değişkenler – Tanrı'nın kendisinin koyduğu kurallar:

Tanrı'nın isteği: Bu tek değişken değildir, ama en temel olanıdır. O'nun isteğine uygun dilemek, duanın yanıtlanmasının önkoşuludur (1 Yuhanna 5:14; Matta 26:39; 2 Korintliler 12:7). Ama Tanrı'nın isteği her zaman Tanrı'nın ideal isteği ya da kusursuz planı anlamına gelmez. Bedendeki diken ideal değildi, ama Pavlus için onun olması daha iyiydi. Onu kibirden korudu! Bazı dualarımız, yanıtlanmaları bizi kibirlendireceği için mi yanıtlanmıyor? Duaların neden yanıtlanmadığı Tanrı'nın isteğinde yatmak zorunda değildir (uğruna dua ettiğim bir insan Tanrı'ya dönmezse, Tanrı onun dönmesini elbette ister, ama o insanın "hayır"ına saygı gösterir).

Kendisi için dua edilen kişinin imanı: Nasıra'daki imansızlık yüzünden İsa orada ancak birkaç mucize yapabildi (Markos 6:5-6). İsa iyileştirdiği kişilere birkaç kez "İmanın seni iyileştirdi" dedi (Matta 9:22; Markos 10:52; Luka 17:19). Ama bunu tersine çevirip genelleştiremeyiz: İyileşme gerçekleşmezse, bu mutlaka iman eksikliğinden değildir. Bir duanın neden yanıtlanmadığının, bizim araştırıp bulamayacağımız pek çok nedeni olabilir. Ama kendisi için dua edilen kişinin imanı bir değişkendir!

Dua edenlerin imanı: Luka 5:20: damdan aşağı indirilen felçli; Matta 8:13: yüzbaşı; ama aynı zamanda Markos 9:14-29: öğrenciler cini kovamıyor. Ayrıca bkz. Yakup 1:6-7. Ancak yanıtsız kalan bir dua, kural olarak, kişinin imanı olmadığı anlamına gelmez. İmanın duayı daha etkili kıldığı bir ilkedir; ama duanın her zaman yanıtlanacağına dair bir kural değildir.

Sürekli dua: Görünür yaşamda sabır ve zaman gerektiren görevler vardır. Dua yaşamında da durum aynıdır (Luka 11:5-8; 18:1). Dua büyü değil, ruhsal bir emektir. Bir şeye çok acil ihtiyacımız varmış gibi dua etmeliyiz. Durmaksızın (1 Selanikliler 5:17). Ama bir dua yanıtlanmazsa, bu mutlaka çok az dua ettiğimiz anlamına gelmez. Uzun süre dua etmemiz de duanın yanıtlanacağının güvencesi değildir. Bu bir ilkedir, gerçekleşme güvencesi değil – çünkü pek çok etken rol oynar.

Bir şey için dua eden insanların sayısı: Doğal alanda bazı işler tek başına yapılamaz ya da çok uzun sürer. Ruhsal alanda da böyledir. Bu yüzden kiliseyi bir konu için dua etmeye çağırırız. İki ya da üç kişi anlaşır (Matta 18:19), topluluk dua etti (Elçilerin İşleri 4:24). Çokluk, duaya tek başına dua etmekten farklı bir boyut kazandırır. Bir kural değil, ama bir ilke.

İnsanın özgür iradesi: Cehennem, Tanrı'nın insanın iradesini ciddiye aldığının ağır kanıtıdır. O, insanları kendileri karar verecek biçimde yarattı ve Tanrı bu iradeye saygı gösterir. Birinin Tanrı'ya dönmesi için dua ettiğimizde Tanrı bu iradeyi çiğnemez; yoksa herkes kurtulurdu. Ama duamız, Ruh'un bu insanlar üzerindeki etkisini artırır. Tanrısal güç zorlayıcı değil, ikna edicidir: Ve O'nun gücü sevgidir!

Meleklerin özgür iradesi: Melekler duaların yanıtlanmasını etkileyebilir. Daniel, bir başkası tarafından alıkonulan meleğin gelmesini beklemek zorunda kaldı. Bu, Tanrı'nın zamanlaması

değil, görünmeyen dünyadaki direniş ve ruhsal savaştı (Daniel 10:12-13). Pavlus Selaniklileri ziyaret etmek için dua ettiği halde Şeytan buna engel oldu (1 Selanikliler 2:18; 3:10). Bu güçler, duanın yanıtlanmasını ya da engellenmesini etkiler. Duanın yanıtlanmamasının nedeni onlar olabilir; o zaman bunu Tanrı'ya yüklememeliyiz.

Ruhsal varlıkların sayısı ve gücü: Görünür dünyada olduğu gibi, ruhsal savaş da bu özelliklerle ilgilidir. Melekler birbirlerinin yardımına gelir, çünkü bu bir fark yaratır (Daniel 10:13). Elişa'nın uşağı yardıma gelen meleklerin çokluğunu gördü (2 Krallar 6:16-17). Bir adamda tek bir cin değil, pek çok cin vardı ve İsa onları kovdu (Markos 5:1-9). Güçlü bir cini öğrenciler kovamadı (Markos 9:14-29). Yedi ruh geri döner (Luka 11:24-26). Korkmamıza gerek yok, çünkü içimizde olan, dünyanın ruhundan daha güçlüdür (1 Yuhanna 4:4).

Günah: Bilinen günah, düşmanlık ya da bağışlamaya isteksizlik olan yerde, günahla yüzleşilmelidir: Günah bırakılmalı ve itiraf edilmelidir ki, doğru kişiler olarak yeniden etkili biçimde dua edebilelim.

Bu savaş bölgesinde, bin bir soruyla ve yanıtsız kalan dualarla Hristiyanlar olarak nasıl yaşayabiliriz?

Gözlerimizi İsa'ya dikmek – Tanrı anlayışımızı deneyimlerimize göre biçimlendirmemek!

Tanrı bizimle ve yanımızda! Her zaman!

Tanrı her durumdan, her acıdan bizim için iyi bir şey çıkarabilir (kötülüğe O neden olmamış olsa bile).

Kimsenin yanıtlayamayacağı NEDEN sorusunu sormamak; tersine acıya, kötülüğe karşı durmak, onu kabullenmemek. Tıpkı İsa'nın yaptığı gibi!

Nasıl yaşayabilir, doğru yolu ve doğru kararları nasıl bulabiliriz? İçimizde yaşayan Ruh'la yaşamak ve O'nun tarafından yönlendirilmek!

Yeni yaratılışın umuduyla yaşamak! Bütün acılar sona erecek! Yakında!

Bu vaazdaki pek çok düşünceyi Gregory A. Boyd'a borçluyum.